

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5Cb/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821200249
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5821200249.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: K. Y., s miestom podnikania I. M. XXXX/XX, XXX XX P., W.: XX XXX XXX, právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, v konaní o zaplatenie 8 538,53 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 1049,10 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 196,24 Eur od 05.01.2021 do 16.02.2021, zo sumy 216,15 Eur od 17.02.2021 do 01.03.2021, zo sumy 297,61 eur od 02.03.2021 do 10.05.2021, zo sumy 491,31 Eur od 11.05.2021 do 31.05.2021, zo sumy 610,78 Eur od 01.06.2021 do 26.07.2021, zo sumy 795,42 Eur od 27.07.2021 do 30.08.2021, zo sumy 922,26 eur od 31.08.2021 do 12.10.2021, zo sumy 1049,10 eur od 13.10.2021 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6 253,45 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.302,55 Eur od 28.05.2020 do 04.01.2021, zo sumy 7.106,31 Eur od 05.01.2021 do 16.02.2021, zo sumy 7.086,40 Eur od 17.02.2021 do 01.03. 2021, zo sumy 7.004,94 Eur od 02.03.2021 do 10.05.2021, zo sumy 6.811,24 Eur od 11.05.2021 do 31.05.2021, zo sumy 6.691,77 Eur od 01.06.2021 do 26.07.2021, zo sumy 6.507,13 Eur od 27.07.2021 do 30.08.2021, zo sumy 7.616,27 Eur od 31.08.2021 do 12.10.2021, zo sumy 6.380,29 Eur od 13.10.2021 do zaplatenia, a zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne zo sumy 259,51 eur od 25.02.2017 do 27.05.2020 a zo sumy 8304,32 eur od 19.03.2017 do 27.05.2020 a náklady spojené s uplatneným pohľadávky 40 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobu v časti o zaplatenie 1235,98 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 259,51 Eur od 25.09.2016 do 28.09.2017, zo sumy 61,57 eur od 29.09.2017 do zaplatenia, zo sumy 259,51 eur od 25.10.2016 do zaplatenia, zo sumy 259,51 eur od 25.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 259,51 eur od 25.12.2016 do zaplatenia a zo sumy 259,51 eur od 25.01.2017 do zaplatenia, v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne zo sumy 259,51 EUR od 25.07.2016 do 28.07.2016, zo sumy 259,51 EUR od 25.08.2016 do 28.10.2016, zo sumy 61,57 EUR od 25.09.2016 do 28.09.2017, zo sumy 109,61 EUR od 25.09.2016 do 21.11.2017, zo sumy 88,33 EUR od 25.09.2016 do 28.12.2017, zo sumy 32,44 EUR od 25.10.2016 do 28.12.2017, zo sumy 155,28 EUR od 25.10.2016 do 16.03.2018, zo sumy 71,79 EUR od 25.10.2016 do 16.05.2018, zo sumy 95,67 EUR od 25.11.2016 do 16.05.2018, zo sumy 94,90 EUR od 25.11.2016 do 15.08.2018, zo sumy 68,94 EUR od 25.11.2016 do 06.11.2018, zo sumy 88,92 EUR od 25.12.2016 do 06.11.2018, zo sumy 32,39 EUR od 25.12.2016 do 28.12.2018, zo sumy 79,59 EUR od 25.12.2016 do 09.01.2019, zo sumy 32,39 EUR od 25.12.2016 do 29.01.2019, zo sumy 26,22 EUR od 25.12.2016 do 20.03.2019, zo sumy 6,17 EUR od 25.01.2017 do 20.03.2019, zo sumy 5,89 EUR od 25.01.2017 do 17.04.2019, zo sumy 22,57 EUR od 25.01.2017 do 22.05.2019, zo sumy 39,26 EUR od 25.01.2017 do 11.07.2019, zo sumy 22,57 EUR od 25.01.2017 do 11.09.2019, zo sumy 39,26 EUR od 25.01.2017 do 15.10.2019, zo sumy 28,00 EUR od 25.01.2017 do 13.12.2019, zo sumy 29,09 EUR od 25.01.2017 do 16.04.2020, zo sumy 8,31 EUR od 25.01.2017 do 18.05.2020, zo sumy

58,39 EUR od 25.01.2017 do 27.05.2020 a v časti nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky 275,02 Eur
z a m i e t a.

IV. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov v rozsahu 66,13%.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 10.02.2021 sa žalobca, po späťvzatí žaloby v časti, domáhal zaplataenia istiny 7.489,43 Eur, ktorá pozostáva zo sumy neuhradených zosplatnených splátok a zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne: - zo sumy 259,51 EUR od 25.7.2016 do 28.7.2016, zo sumy 259,51 EUR od 25.8.2016 do 28.10.2016, zo sumy 61,57 EUR od 25.9.2016 do 28.9.2017, zo sumy 109,61 EUR od 25.9.2016 do 21.11.2017, zo sumy 88,33 EUR od 25.9.2016 do 28.12.2017, zo sumy 32,44 EUR od 25.10.2016 do 28.12.2017, zo sumy 155,28 EUR od 25.10.2016 do 16.3.2018, zo sumy 71,79 EUR od 25.10.2016 do 16.5.2018, zo sumy 95,67 EUR od 25.11.2016 do 16.5.2018, zo sumy 94,90 EUR od 25.11.2016 do 15.8.2018, zo sumy 68,94 EUR od 25.11.2016 do 6.11.2018, zo sumy 88,92 EUR od 25.12.2016 do 6.11.2018, zo sumy 32,39 EUR od 25.12.2016 do 28.12.2018, zo sumy 79,59 EUR od 25.12.2016 do 9.1.2019, zo sumy 32,39 EUR od 25.12.2016 do 29.1.2019, zo sumy 26,22 EUR od 25.12.2016 do 20.3.2019, zo sumy 6,17 EUR od 25.1.2017 do 20.3.2019, zo sumy 5,89 EUR od 25.1.2017 do 17.4.2019, zo sumy 22,57 EUR od 25.1.2017 do 22.5.2019, zo sumy 39,26 EUR od 25.1.2017 do 11.7.2019, zo sumy 22,57 EUR od 25.1.2017 do 11.9.2019, zo sumy 39,26 EUR od 25.1.2017 do 15.10.2019, zo sumy 28,00 EUR od 25.1.2017 do 13.12.2019, zo sumy 29,09 EUR od 25.1.2017 do 16.4.2020, zo sumy 8,31 EUR od 25.1.2017 do 18.5.2020, zo sumy 58,39 EUR od 25.1.2017 do 27.5.2020, zo sumy 259,51 EUR od 25.2.2017 do 27.5.2020, zo sumy 8.304,32 EUR od 19.3.2017 do 27.5.2020 a úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. až do zaplataenia zo sumy 8.538,53 Eur od 28.05. 2020 do 04.01. 2021, zo sumy 8.342,29 Eur od 05.01. 2021 do 16.02. 2021, zo sumy 8.322,38 Eur, od 17.02. 2021 do 01.03. 2021, zo sumy 8.240,92 Eur od 02.03. 2021 do 10.05. 2021, zo sumy 8.047,22 Eur od 11.05. 2021 do 31.05. 2021, zo sumy 7.927,75 Eur od 01.06. 2021 do 26.07.2021, zo sumy 7.743,11 Eur od 27.07. 2021 do 30.08. 2021, zo sumy 7.616,27 Eur od 31.08.2021 do 12.10. 2021, zo sumy 7.489,43 Eur od 13.10. 2021 do zaplataenia a náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 315,02 Eur.

2. Odôvodnil ju tým, že dňa 15.04.2016 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o úvere č. 232704 - 46213, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 4 000 eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 259,51 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru, čo je zrejmé z priloženého prehľadu splácania. Listom zo dňa 7.3.2017 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 5, 6, 7, 8, 9,10. Súčasne mu oznámil, že dňa 19.3.2017 sa v dôsledku nesplácania splátok stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovaný neuhradil v danom čase dlhované splátky, a preto sa k uvedenému dňu 19.03.2017 všetky splátky podľa zmluvy stali splatnými. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 10, bod 10.4. zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky podľa aktuálneho splátkového kalendára o viac ako 75 kalendárnych dní má veriteľ (žalobca) právo požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré by sa mali stať splatnými aj v budúcnosti a to ku dňu uvedeného v oznámení o uplatnení uvedeného práva. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje 8 538,53 eur (žalovaný do podania žaloby zaplatil len sumu 2360,89 eur). Žalobca si v súlade s článkom 10, bod. 10.1. a 10.2. zmluvy uplatnil nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z jednotlivých omeškaných splátok tak, že odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 10 899,42 eur, teda od 28.5.2020 si žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., t.j. vo výške 9 % ročne. Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzvaný na splnenie jeho povinností a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom, prípadne osobnom kontakte a napriek tomu k splnenie jeho záväzkov nedošlo. V súvislosti s uskutočnením úkonu - pokusu o zmier pred začatím súdneho konania právny zástupcom žalobcu si žalobca uplatnil aj náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky 315,02 eur.

3. V uvedenej veci súd podľa žaloby vydal dňa 17.05.2021 platobný rozkaz pod č.k. 5Cb/12/2021-40, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením poukazujúc na to, že dohodnutá zmluvná odmena, ktorá by v prípade riadneho splácania bola dohodnutá vo výške 6899,42 eur je v rozpore s poctivým obchodným stykom, nakoľko o viac ako 172% prevyšuje istinu poskytnutého úveru. Tu poukázal na Nález ÚS SR z 28.02.1995, č. Pl. ÚS 10/95, ktorý pojednával o tom, že úroky z pôžičky musia byť v súlade s ust. § 39 OZ, t.j. musia byť v súlade s dobrými mravmi a závisí len od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Obdobne poukázal aj na NS ČR, ktorý na viacerých miestach konštatoval, že občiansky zákonník a iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti nemožno vyvodiť, že by výška úrokov závisela výlučne na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke platí ust. § 3 ods. 1 OZ - rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo 184/2004. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. A o taký stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009). Pri posudzovaní primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadať na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov - rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 57/2005. Vo vzťahu k primeranosti úroku poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012 pojednávajúceho o tom, že konanie veriteľa s dobrými mravmi je len také konanie, ktorý pri peňažnej pôžičke sa uspokojí s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník a svoje peniaze mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Na záver dal do pozornosti ust. § 251 CSP upravujúce trovy konania, medzi ktoré sa zaraďujú všetky výdavky vzniknuté v konaní (v období od začatia konania - § 156 CSP) do jeho skončenia, a preto je irelevantné, že určité výdavky vznikli v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním, no pred jeho začatím (v súvislosti s predžalobnou výzvou), pretože je vylúčené takéto výdavky považovať za trovy konania, keď nevznikli počas prebiehajúceho konania - tu odkázal na nález ÚS SR - I.ÚS 207/2019 zo dňa 26.09.2019. Pokiaľ ide o mimoriadnu splatnosť úveru poukázal na nepravdivú citáciu v žalobe, pretože zmluva o úvere oprávnenie vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru uvádza aj v článku 16, bod 16.1., v zmysle ktorého sa úver stáva okamžite splatným v prípade nesplnenia záväzku podľa niektorej z možností článku 15, bod 15.1 zmluvy o úvere. Žalovaný neuhradil už 5. splátku, a preto okamžitá splatnosť úveru podľa ust. článku 16, bod 16.1. nastala 25.09.2016. V tejto súvislosti vzniesol žalovaný s odkazom na ust. § 397 ObZ námietku premlčania, nakoľko premlčacia doba začala plynúť 26.09.2016 a uplynula 26.09.2020. V tejto časti považoval nárok za premlčaný a vo zvyšku žiadal žalobu zamietnuť.

4. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním zo dňa 05.08.2021. Týmto podaním zároveň zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny 1049,10 eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť, potvrdil čiastočné úhrady žalovaného v priebehu tohto konania dňa 05.01.2021 vo výške 196,24 eur, dňa 17.02.2021 vo výške 19,91 eur, dňa 02.03.2021 vo výške 81,46 eur, dňa 11.05.2021 vo výške 193,70 eur, dňa 01.06.2021 vo výške 119,47 eur, dňa 27.07.2021 vo výške 184,64 eur, dňa 31.08.2021 vo výške 126,84 eur, dňa 13.10.2021 vo výške 126,84 eur, spolu 1.049,10 eur. Čiastočná úhrada nároku uplatneného žalobou má za následok uznanie záväzku podľa § 407 ods. 2 ObZ, keď poukázal nielen na čiastkové plnenia uskutočnené od 05.01.2021 do 01.06.2021 (do vyjadrenia žalovaného uskutočnené 23.06.2021), ale zvlášť na plnenia realizované od 27.07.2021 do 13.10.2021, tieto platby sú realizované viac menej pravidelne a toto konanie žalovaného fakticky i právne neguje vyjadrenie k žalobe. K uznaniu záväzku s odkazom na ust. § 407 ods. 2 ObZ došlo reálnym konaním žalovaného. Uznanie záväzku vyplýva z reálneho a vedomého prejavu vôle žalovaného a takýto výklad konania žalovaného zodpovedá zásade objektívneho výkladového horizontu porovnateľného adresáta prejavu vôle (§ 266 ods. 2 ObZ).

5. Za nedôvodnú považoval aj námietku premlčania, pretože uznaním záväzku začala plynúť nová premlčacia doba. Premlčacia doba plynie nepochybne aj od 27.07.2021, kedy žalovaný vykonal (prvú) platbu nasledujúcu po tvrdení o premlčaní. Okrem toho, pôvodne uplatnená námietka premlčania je nedôvodná a v rozpore s obsahom zmluvy. Z podaného vyjadrenia nie je ani zrejmy bližší dôvod, pre ktorý by podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť k zosplateniu podľa článku 16., bod 16.1 zmluvy. V uvedenom ustanovení sa neupravuje zosplatenie pre omeškanie so splátkou, teda ako jeho následok, len sa uvádza: „Ak dôjde k porušeniu povinností uvedených v bode 15.1 a k zosplateniu ...“ , a nie „pre omeškanie s úhradou splátky či porušenie povinnosti podľa bodu 15.1 dochádza k zosplateniu.“ Žalovaný zamieňa a dezinterpretuje obsah uzavretej zmluvy a zámerne prispôbuje

vlastným tvrdeniam. K zosplatneniu všetkých záväzkov v zmysle zmluvy o úvere došlo podľa bodu 10.4 v článku 10 zmluvy o úvere. Z uvedeného ustanovenia vyplývajú podmienky pre zosplatnenie, tie boli splnené (čo je nesporná skutočnosť) a zosplatnený nárok (splatný 19.3. 2017) bol uplatnený včas.

6. Žalobca tvrdenie žalovaného o zmluvnej odmene považoval za zavádzajúce, konkrétne jeho argument o 172 % preplatení istiny poskytnutého úveru a tu poukázal na štandardný vzorec výpočtu úrokovej sadzby, aplikovaný na pomery a údaje vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere, nasledovne: $10899,42 = 4000 \times (1+p/100\%)^{3,5}$ (pozn. znak 3,5 na konci zátvorky predstavuje 3,5mocninu), kde - 10899,42 je budúca splatená hodnota v eur, - 4000 je aktuálna hodnota v eur, - $p/100$ % je úroková sadzba anualizovaná (p.a.), - 3,5 je počet rokov splácania úveru. Jednoduchou matematickou úpravou sa následne odvodí výsledok (hodnota úrokovej sadzby) $p = 33,16$ % (p.a.). V súvislosti s tvrdením žalovaného o neprimeranosti úroku uviedol, že hodnota úroku je primeraná povahe úveru, ktorý je úverom bez zabezpečenia vecným zabezpečením, a zohľadňuje mieru rizika nesplácania. Ide o hodnotu, ktorá je predmetom dohody a ktorá bola žalovanému známa od počiatku. Argumentácia ustanovením § 266 Obchodného zákonníka je nesprávnou, pretože uvedené ustanovenie sa týka len spôsobu výkonu práv zo zmluvného vzťahu, nie však obsahu zmluvného vzťahu a/alebo jednotlivých práv. Tvrdenie o neplatnosti zmluvy o úvere v časti zmluvnej odmeny je v rozpore s § 502 Obchodného zákonníka. K tomu žalobca poukázal na to, že a) v čase uzavretia úverovej zmluvy (15.04.2016) banky mohli poskytovať dokonca aj v rámci spotrebiteľských vzťahoch úvery za úroky vyššie, ako je úrok v prípade úveru poskytnutého žalovanému. Na túto skutočnosť poukazuje žalobca z dôvodu, že oblasť spotrebiteľských právnych vzťahoch bola v roku 2016 prísne regulovaná, pokiaľ ide o otázku výšky úrokov. Zohľadnenie tejto skutočnosti v aktuálnom spore, v ktorom ide o obchodnoprávny vzťah, je potrebné vnímať v tom, že ak je pre regulovanú spotrebiteľskú oblasť určená ako maximálne prípustná hodnota úroku taká hodnota, ktorá prevyšuje aj úrokovú sadzbu vyplývajúcu z úverovej zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami, potom bude neakceptovateľné, aby v oblasti bez výslovnej regulácie a všeobecne sa vyznačujúcou minimalizáciou zásahov do zmluvnej slobody a voľnosti boli za neprimerané a neprípustné považované úroky v nižšej hodnote. Spomenutá regulácia úrokov je konkretizovaná v § 1 ods. 4, § 1a ods. 1 Nariadení vlády č. 87/1995 Z.z.. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 18.04.2016, v zmysle označených pravidiel maximálna hodnota úroku pri spotrebiteľskej zmluve ku dňu 18.04. 2016 mohla byť až 43,04 % ročne ($2 \times 21,57$ %), čo je viac ako je úrok v prípade úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Tvrdenia žalovaného sú nepoužiteľné a po právnej stránke nedôvodné. Odkazy na vecne nesúvisiace súdne rozhodnutia týkajúce sa pôžičky nemajú s úpravou zmluvy o úvere a osobitne s § 502 ObZ nič spoločné. Náklady spojené s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 315,02 Eur má svoj právny základ v § 121 ods. 3 OZ a predstavuje príslušenstvo pohľadávky. Uvedený nárok sa neuplatňuje ako náhrada trov konania.

7. Podľa § 180 CSP súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu - ich zástupcov, ktorí svoju neúčast' a neúčast' svojich klientov (žalobcu a žalovaného) ospravedlnili včas z dôvodu hospodárnosti konania - nenavyšovania trov. Súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Žalovaný zároveň doplnil, že dňa 10.05.2021 uhradil platbu 193,70 eur, dňa 31.05.2021 platbu 119,47 eur, dňa 26.07.2021 platbu 184,64 eur, dňa 30.08.2021 platbu vo výške 126,84 eur a dňa 12.10.2021 platbu 126,84 eur, v ktorej časti by mal žalobca zobrať žalobu späť a pre ten prípad súhlasil so späťvzatím žaloby sčasti.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených so žalobou a replikou žalobcu, konkrétne Žiadosťou o úver zo dňa 14.04.2016, Zmluvou o úvere č. 232704 - 46213 zo dňa 15.4.2016, výpisom z účtu žalobcu o odfinancovaní sumy úveru z čl. 15, prehľadom splácania úveru žalovaným a s odporom žalovaného a zistil, že žalobca je v prevažnej časti dôvodná.

9. Obsahom listín bolo nesporne preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 15.04.2016 uzatvorili Zmluvu o úvere č. 232704-46213, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4000 eur, a tento bol odfinancovaný na účet žalovaného dňa 18.04.2016 - v súlade s článkom 1, bodu 1.1. predmetnej zmluvy v lehote do 8 (ôsmich) pracovných dní od podpisu zmluvy. Úver sa žalovaný zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach vo výške 259,51 eur splatných podľa splátkového kalendára tvoriaceho súčasť zmluvy, konkrétne k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca so splatnosťou prvej splátky k 25.05.2016, posledná splátka bola splatná 25.10.2019. Žalovaný riadne (včas a v predpísanej výške) uhradil len 4 splátky po 259,51 eur a s piatou splátkou už bol v omeškaní a ani ju neuhradil v predpísanej výške.

10. Je potrebné podotknúť, že žalovaný uzavrel zmluvu ako dlžník a mal postavenie fyzickej osoby - podnikateľa. Vyplýva to zo zmluvy, kde je žalovaný označený menom a priezviskom Dušan Hucík, sídlom - I. Olbrachta 1161/69, 028 01 Trstená a identifikačným číslom - IČO: 47 840 307, odkazom na zápis v živnostenskom registri č. 560-19672, č. spisu OU-NO-OZP-2014/007361-2, teda údajmi, pod ktorými vykonáva podnikateľskú činnosť zapísanú v živnostenskom registri. Žalovaný nekonal v postavení spotrebiteľa, lež konateľa, čoho dôkazom je aj článok 1, bod 1.2 Zmluvy o úvere, kde bolo dohodnuté, že dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy vystupuje ako podnikateľský subjekt a poskytnutý úver využije na účel vyplývajúci/súvisiaci s výkonom jeho podnikateľskej činnosti - B: prevádzkové náklady (nákup materiálu a pod.), nákup prevádzkových strojov. Žalovaný mal postavenie podnikateľa, z ktorého dôvodu nie je možné na daný prípad aplikovať normy spotrebiteľského práva.

11. A hoci samotné označenie žalobcu ako fyzickej osoby - podnikateľa v Zmluve o úvere ešte samo osebe nevyklučuje možnosť, aby v tomto zmluvnom vzťahu mal postavenie spotrebiteľa, muselo by ísť o prípad, ak by bol úver poskytnutý pre účely jeho osobnej potreby, prípadne pre potreby príslušníkov jeho domácnosti. Aplikovať normy spotrebiteľského práva a tým aj poskytovať ochranu ako spotrebiteľovi by súd mohol poskytnúť jedine vtedy, ak by žalobca zo všetkých okolností vedel alebo musel vedieť, že skutočným účelom úveru je osobná potreba žalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 20.1.2005 č. C-464/01, podľa ktorého pri hodnotení, či podnikateľ konal pri uzatváraní zmluvy ako spotrebiteľ, treba brať do úvahy, či sa osoba, ktorá sa dovoľáva postavenia spotrebiteľa, správala tak, že u druhého účastníka zmluvy mohla oprávnenne vzbudiť dojem, že koná na podnikateľské účely.

12. Žalovaný napokon k žiadosti o úver ako doklady predkladal daňové priznanie za rok 2015, potvrdenie o výške daňovej povinnosti, živnostenský list a výkaz o príjmoch a výdavkoch a výkaz o majetku a záväzkoch. Z obsahu týchto listín jednoznačne vyplýva, že žalobca bol nielen označený ako fyzická osoba podnikateľ, zapísaná v živnostenskom registri, ale aj to, že úver bol poskytnutý k výkonu podnikateľskej činnosti žalovaného. Žiadna okolnosť nepotvrďuje dojem, že nekoná na podnikateľské účely. Žalovaný sa aplikácie noriem spotrebiteľského práva ani nedovoľoval, súd na daný prípad aplikoval normy obchodného práva, konkrétne ust. § 497 anasl. Obchodného zákonníka.

13. Žalovaný sa ale proti uplatnenému nároku bránil jednak neprimerane vysokou odmenou (odplatom) za požičanie peňazí dohodnutou ako súčasť splátky vo výške 164,27 eur mesačne (celkom 6 899,34 eur), ktorá podľa jeho názoru je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku - ust. § 265 ObZ a bránil sa aj premičaním časti nároku žalobcu s odkazom na skôr danú splatnosť úveru -ku dňa 25.09.2016.

14. Súd zistil, že pokiaľ ide o právo (možnosť) žalobcu požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa podľa zmluvy majú stať splatnými v budúcnosti, toto jeho právo je upravené v článku 10, bodu 10.4, písm. b) úverovej zmluvy, pričom žalobca je oprávnený ho uplatniť v prípade, ak dlžník neuhradí ktorúkoľvek splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára do 75 kalendárnych dní odo dňa jej splatnosti a/alebo v prípade, ak je dlžník v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa zmluvy a/alebo poruší niektoré ustanovenia tejto zmluvy a tie sú bližšie špecifikované odkazom na čl. 15, bod 15.1, vyjmúc písm. a) tohto článku. Ako už bolo konštatované, žalovaný neuhradil riadne už piatu splátku vo výške 259,51 eur, táto bola splatná dňa 25.09.2016, žalovaný ju uhradil 28.09.2017 a len vo výške 61,57 eur a aj ďalšie splátky neuhradil v určenej, dohodnutej výške a bol v omeškaní, keď v roku 2017 uhradil len tri splátky. Je zrejme, že žalovaný bol prvýkrát v omeškaní už s piatou splátkou o viac ako 75 dní, neuhradil ju podľa splátkového kalendára, v dôsledku čoho došlo k naplneniu ust. článku 15, bodu 15.1. písm. c) zmluvy o úvere o porušení akéhokoľvek svojho záväzku alebo povinnosti z tejto zmluvy. Ak potom žalobca žiada od žalovaného úhradu splátok a záväzkov, ktoré sa mali stať splatnými až v budúcnosti, jeho postup je v súlade s čl. 10, bod 10.4. úverovej zmluvy, pretože boli splnené podmienky dohodnuté v článku 15, 15.1 písm. c) úverovej zmluvy, žalobca ako veriteľ postupoval v súlade so zmluvou.

15. Súd na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že ust. článku 16, bodu 16.1 úverovej zmluvy, na ktoré poukazoval nesprávne žalovaný, upravuje už len následky nesplnenia povinnosti po tom, čo sa úver stane okamžite splatný, medzi iným, aby žalobca ako veriteľ využil svoje najlepšie schopnosti k odstráneniu a náprave neplnenia povinnosti a žiadal, aby dlžník na základe výzvy veriteľa splatil všetky svoje peňažné záväzky voči veriteľovi vychádzajúc z článku 16, bod 16.1 písm. a) a b) úverovej zmluvy,

a to uskutočnil žalobca jeho listom zo dňa 07.03.2017, ktorým vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia oznámenia, inak sa stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti s upozornením na možnosť uplatniť si aj iné sankcie.

16. Ak potom žalobca ako veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru pre porušenie povinnosti žalovaného ako dlžníka, postupoval podľa dohody majúcej svoj výraz v obsahu uzavretej úverovej zmluvy. Podľa názoru súdu, potom prvá splátka, ktorá založila zosplatnenie všetkých v budúcnosti splatných splátok, bola v poradí piata splátka, splatná 25.09.2016, od ktorého momentu začala plynúť premlčacia štvorročná doba s poukazom na ust. § 397 ObZ a tá uplynula 25.09.2020. Všetky splátky, ktorých splatnosť nastala do 25.01.2017 (ide o v poradí šiestu až deviatu splátku) sú (podľa názoru súdu) už premlčané a premlčaný je aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty splatný do 25.01.2017 a úrok z omeškania z týchto splátok. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné zistiť, s ktorou konkrétnou splátkou bol dlžník v omeškaní a od jej zročnosti potom plynie premlčacia doba zvyšku dlhu (§ 392 ods. 1 a 2 ObZ). V tejto časti bola námietka premlčania vznesená zo strany žalovaného dôvodná, nárok žalobcu na zaplatenie istiny 1 235,98 eur nie je dôvodný (ide o splátku 5. až 9., t.j. 5 splátok po 259,51 eur - 61,57 eur zaplatená piata splátka = 1 235,98 eur) spolu so zaplatením zmluvnej pokuty 0,1 % denne z uplatnených omeškaných splátok splatných so začiatkom od 25.01.2017 do zaplatenia a túto sumu bola ponížená aj omeškaná splátka a z nej priznaný úrok z omeškania. V tejto časti súd žalobu žalobcu zamietol.

17. Žaloba bola podaná na súd dňa 10.02.2021, splátky, ktorých splatnosť nastala od 25.02.2017 boli uplatnené včas a v lehote. Ďalej bolo nutné posúdiť, do akej výšky je nárok žalobcu z pohľadu dohodnutej mesačnej odplaty (odmeny - úroku z úveru) za požičanie peňazí dôvodný.

18. To, že v danom prípade bola uzavretá úverová zmluva sporné nebolo. Z ust. § 497 a § 502 ods. 1 ObZ vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. Bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. A platí to aj v prípade, ak dlžník porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho „zosplatneniu“, pretože aj vtedy platí povinnosť platiť úroky ako odplatu za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol.

19. V danej veci si žalobca ako veriteľ dohodol so žalovaným odmenu (odplatu za požičanie peňazí) vo výške 164,27 eur mesačne, odmena bola splatná spolu so splátkou úveru ku dňu jej splatnosti a podľa splátkového kalendára (čl. 3, bod 3.1. úverovej zmluvy), t.j. výška splátka bola dohodnutá na sumu 259,51 eur, splatnosť bola stanovená k 25. dňu príslušného mesiaca, z toho 95,24 eur mesačne predstavuje splátka na istinu a suma 164,27 eur odmena. Úver bol poskytnutý vo výške 4 000 eur a dohodnutá odmena (odplata) za požičanie peňazí na sumu 6 899,34 eur (spolu 10 899,42 eur), čo je takmer 58 % úveru. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že splatnosť úveru bola dohodnutá na obdobie 42 mesiacov (3,5 roka) a okrem pravidelnej mesačnej odplaty nebol zabezpečený žiadnym vecným plnením (hnuteľnou alebo nehnuteľnou vecou). Výška splátky porovnávajú ju s účelom úveru, nie je neprimeraná, úver bol poskytnutý na podnikateľskú činnosť a výška splátky nijak nevybočuje úveru poskytnutého na podnikanie. Žalobca deklaroval, že ročná percentuálna miera nákladov - RPMN pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do 1-5 roka poskytnutých k 31.12.2015 bola stanovená hodnotou 21,57% a táto u spotrebiteľských úveroch nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Súd zistil, že priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk stanovená v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, t.j. v období do 31.03.2016 (zmluva bola uzavretá 15.04.2016) bola pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do 1-5 rokov bola stanovená priemernou hodnotou 24,34 %, jej dvojnásobok je 48,68 %. Medzi stranami sporu bola hodnota úrokovej sadzby dohodnutá vo výške 33,16 %.

20. Výška odplaty (dohodnutých úrokov) podstatnou mierou neprevyšuje hornú hranicu úrokovej sadzby, ktorú poskytovali banky v čase dohody účastníkov a takto dohodnutá odplata (výška úrokov) za požičanie peňazí nebola stanovená v závislosti od hroziacich dôsledkov nesplnenia záväzku zo strany dlžníka - žalovaného a ani jej určenie nespočívalo v okolnostiach súvisiacich so záväzkom žalovaného, úver nebol zabezpečený vecným spôsobom a jeho splácanie bola dohodnuté na krátku dobu, hodnota úrokovej sadzby vo výške 33,16% bola nižšia než bola daná hodnota (jej dvojnásobok) ročnej percentuálnej miery nákladov pre dané obdobie. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že dohoda o výške mesačnej odplaty v sume 164,27 eur nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a právu z takejto

dohody možno priznať ochranu. A samozrejme nemôže byť ani v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 OZ, a preto je aj dohoda o výške odplaty obsiahnutá v článku 2, bodu 2.1. úverovej zmluvy platná.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedené súd potom žalobe v časti nedotknutej späťvzatím a čiastočne dôvodnej vyhovel, ide o poníženu istinu (10 899,42 eur - 2360,89 eur úhrada žalovaného - 1049,10 eur (späťvzatie) - 1235,98 eur premlčaný nárok = 6253,45 eur) so zmluvnou pokutou 0,1% denne z dlžnej sumy uplatnenej z nepremičaných splátok, ktorých splatnosť nastala po 10.02.2017, t.j. od jedenástej splátky splatnej k 25.02.2017 a úrok z omeškania ponížený o nedôvodné a už premlčané splátky, z ktorých logicky nemohol priznať žiadaný úrok z omeškania. Úrok z omeškania bol priznaný podľa § 369 ods. 2 ObZ v spojení s § 1 ods. 2 Nariadením vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka vo výške 9 % ročne. Pokiaľ ide o výšku nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky 315,02 eur, tento nárok v časti zamietol a priznal ho s poukazom na ust. § 369c ObZ. Daný vzťah je obchodno-právnym vzťahom založeným úverovou zmluvou uzavretou podľa § 497 a nasl. ObZ, nevyhnutne potom s omeškaním žalovaného vzniká žalobcovi ako veriteľovi právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorých výšku ustanovuje § 2 Nariadenie vlády č. 21/2013 Z.z. v sume 40 eur, do ktorej súd tento nárok žalobcovi priznal, vo zvyšku je nedôvodný a ho zamietol. Zmluvná pokuta bola priznaná žalobcovi s odkazom na čl.10, ods. 10.1 a 10.2 zmluvy o úvere z dlžných splátok úveru, splatných od 25.02.2017.

22. Zároveň súd postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplatenie istiny 1049,10 eur a úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 196,24 eur od 5.1.2021 do 16.2.2021, zo sumy 216,15 eur od 17.2.2021 do 1.3.2021, zo sumy 297,61 eur od 2.3.2021 do 10.5.2021, zo sumy 491,31 eur od 11.5.2021 do 31.5.2021, zo sumy 610,78 eur od 1.6.2021 do 26.7.2021, zo sumy 795,42 eur od 27.7.2021 do 30.08.2021, zo sumy 922,26 eur od 31.8.2021 do 12.10.2021 a zo sumy 1049,10 eur od 13.10.2021 do zaplatenia za súhlasu žalovaného zastavil, keďže žalobca zobral žalobu v tejto časti späť, nakoľko žalovaný po podaní žaloby a v priebehu konania istinu a časť príslušenstva, uhradil.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a z dôvodov podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov v rozsahu jeho čistého úspechu 66,13 %. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 16,92%, žalobca bol úspešný v rozsahu 83,05 %, potom čistý úspech žalobcu predstavuje 66,13%, do ktorého rozsahu mu prislúcha nárok na náhradu trov konania. Žalobca bol so svojou žalobou úspešný v takmer prevažnej časti, pričom na stranu jeho úspechu sa pripočítava aj tá časť konania, ohľadom ktorej zobral žalobu v časti späť, stalo sa tak pre správanie sa žalovaného, ktorý istinu a časť príslušenstva v priebehu konania uhradil.

24. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, uznesením, ktoré vydá súdny úradník - § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá exekučný titul, možno vykonať exekúciu podľa § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.